

Evra 10

– Ahmet Erbey · 27 Temmuz 2012

Sende ararken mutluluđu,
Kirpiđimin ucundaki gözyaşı kadar yalnızım şimdi...
Birazdan zaman ölecek avuçlarımda,
Birazdan evra!
Ben öleceğim zamanın z/amansız tiktaklarında...
Yüređim gidişinde paralanıyor,
Neye dokunsam hep bir eksik bu aşkın ön/sözü
Şimdi geceye mühür vurmak vardı ya,
Kıyamam, gözlerine yazık...
Kıyamam, bir bakışına yaşayan bana yazık...

Ve şimdi haykırışlarım,
Yağmur damlalarıyla düşse toprağa
Her umut yeni bir bahar getirse de sensiz,
Kaç kalp atışında ismin sayıklanmadan
Nefes alır ki bu beden.

Evra; dokunulmamış kadınıml,
Âlem-i çemberim,
Vuslat-ı özlemim,
Tenimin sıcaklığında aradığım his,
Gözlerin sabah güneşi gibiyken
Işıksız yollarda yürümek şimdi niye.

Oysa sen giderken
Ölüm gibi yalnızdım.
Sana yazılmayan dizelerin kimliği yitik şimdi
Uyku gibi sinsen diyorum kelimemin üstüne
Evra, yüređimin sahipsiz sahibi....

Ve yine şehrin karanlık gözlerine açıyorum yüreğimi
Nerdeysen bir mum yak,
Ben eririm ikimizin yerine....